

располагаше. Началника на Иметлийската колона си припомни живо картинитѣ на боя срѣщу таквизъ също укрѣпени позиции подѣ Ловичѣ и Плѣвентѣ и дойде окончателно до убѣждението, че настѣпването съ 6—7 баталиони пѣма никакви шансове на успѣхъ. Отъ друга страна, той имаше свѣдѣния за състава и силата на колоната на Святополкъ Мирски и бѣше увѣренъ, че въ случай на крайностъ тя сама е въ състояние да се удържи противъ всичкитѣ опитвания на Весселъ папа да я разбие отдѣлно.

Часа къмъ 4 слѣдъ пладнѣ огня на истокъ поутихна и генералъ Скобелевъ заповѣда на полковника Панютина да се върне съ отряда си обратно въ Иметли на укрѣпената позиция.

Вечерта, около 6 часа, огня на истокъ се пакъ усили, но скоро прѣстана.

Прѣзъ нощта отъ 27-мо на 28-мо число се спустнаха въ Иметли 9-ий и 11-ий стрѣлковѣ баталиони, Владимирския полкъ и 1-ва, 5-та и 6-та опълченски дружини. Рано сутрента пристигнаха двѣ ротѣ отъ 12-ий стрѣлковъ баталионъ, испратени отъ полковника Депрерадовича, за да смѣнятъ 3-тя и 4-та дружини. Послѣднитѣ се спустнаха въ селото около 11 часа сутрента на 28-мо число. Суздадьски полкъ получи заповѣдъ да остави полскитѣ орѣдия на отряда на полковникъ Депрерадовича, а самъ да бърза съ спущанието. Полковетѣ отъ 1-вата кавалерийска дивизия потеглиха вечерта на 27-мо число отъ Топлешѣ и слѣдъ като вървяха прѣзъ цѣлата нощ се спустнаха на 28-й. Полковетѣ отъ тѣзи дивизия пристигнаха въ Топлешѣ още въ 12 часа прѣзъ деня на 27-мо число, и ако бѣха продължили пѣтя безъ спирање, то щѣха да бѣдатъ въ Иметли сутрента на 28-мо, и въ такъвъ случай черкезската конница би била вѣроятно унищожена. Въ Топлешѣ обаче се случи една задържка отъ цѣли 6 часа: единъ отъ офицеритѣ отъ генералния щабъ бѣше отишелъ да